

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

Joannes Hircanus, Dux & Pontifex.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62332)

Porro sicut in Templo Sacerdotes & Pontifex Principatum gerebant, sic in Synagogis Scribæ; & horum Princeps Archisynagogus dicebatur: Magni quoque probri loco Judæi habebant, si quis è Synagoga exclusus esset. unde est apud Joannem c. 9. conspiraverunt Judæi, ut si quis confiteretur eum esse Christum, extra Synagogam fieret. & 12. Ex Principibus multi crediderunt in eum, sed propter Phariseos non confitebantur, ut è Synagoga non eicerentur. Hæc de Sectis & Synagogis Judæorum

Ab A, 3862.

Joannes Hircanus, Dux & Pontifex.

Jerosolyma
obsessa libe-
ratur.
Jof. 1. 13.
ant. c. 15.

Joannes, licet ipse eadem evasisset, non dubitavit tamen, Antiochum brevi cum exercitu ad muros Jerusalem adfuturum, ut ex perfidi Ptolemæi consilio sibi Judæam subjugaret. Ergo Gazam advolat, susceptoque principatu omnia ad strenuam defensionem parat. Venit Antiochus, eoque vehementius obfidionem uris, ut urbe subacta majoris momenti expeditionem contra Parthos, apud quos frater ipsius Demetrius adhuc captivus detinebatur, susciperet. Verum contra spem secuta paulo post pax & urbem servavit, & Parthicum iter promovit. Inciderat Festum Tabernaculorum, quod cum inter arma celebrari non posset, Pontifex à Rege petiit, sacri temporis gratiã septem dierum inducias concederet. Rex eas non tantum concessit, sed & magnificas victimas deauratis earum cornibus è castris in urbem misit; pocula quoque tam aurea, quam argentea varii generis aromatibus referta. Quæ pietas paci aditum aperuit. Eam enim Joannes per Legatos petiit, ac impetravit conditionibus sat æquis, inter quas una erat, ut contra Parthos auxilia mitteret.

Hircanus An-
tiochum in
Persidem co-
mitatur.
c. 16.

Facta igitur pace Antiochus exercitum duxit in Persidem, & Hircaniam; eumque cum auxiliaribus Judæorum suorum copiis Joannes ipse secutus est, ob quam expeditionem Hircani cognomentum accepit. Intra unius anni spatium Phraatis Parthorum Regis vires secundis aliquot præliis ita fractæ sunt, ut occupata Babylonia Parthis præter antiquos fines suos ferè nihil superesset. Quo in bello Judæorum non solum fortitudo eminebat, sed & Religio venerationi fuit, cum, ut ipsi Sabbathi diem in sancto otio celebrarent, totus reliquus Antiochi exercitus qui-

quiesceret. Phraates undique pressus ut Antiochum ad sua tuenda à Parthia revocaret, Demetrium ex Hircania liberum in Syriam ad recuperandum Regnum suum dimisit. Cujus autem consilii mox ipsam, sed serò pœnituit, Antiocho hoste interim morte sublato, & in Nanæ Deæ templo, dum Sacerdotum fraude illectus pecuniis inhiat, lapidibus obruto. 2 Mach. c. 1.

Hircanus, qui jam ante cum suis in Judæam redierat, audita nece Antiochi, tempore utendum ratus, varia Syriæ oppida expugnat, Sichimam Samaritanis eripit, templumque Garizitanum funditus evertit. Cujus tamen ruina Samaritanos haud absterruit, quò minùs pergerent, eo in monte adorare. Altero pòst anno Idumæos quoque non modò subegit, verùm etiam ad legem Moysis, & circumcisionem veluti Elau & Abrahæ filios compulit, nisi mallent solum mutare; qui eam amore patriæ etiam receperunt in posterum viventes juxta ritus Judaicos.

Demetrius verò Regno ac Cleopatrà pristinæ uxori suæ redditus cum populum humaniter tractare debuisset, asperitate morum ita se omnibus exosum reddidit, ut quarto post reditum anno Syri ab eo deficerent, missaque ad Ptolemæum Ægypti Regem Legatione ab eo Regem postularent. Is è Cypro, ubi tunc morabatur, Alexandrum Zebinam ad eos mittit: à quo Demetrius commisso prælio victus dum in Ptolemaidem ad Cleopatram fugit, ab uxore exclusus, ejusque postea autoritate interfectus est. Itaque Zebina Syriæ sceptrum ad se rapuit, sed brevi iterum cum vita amisit. Cleopatra ex duobus fratribus maritis suis genuerat tres filios, ex Demetrio Seleucum & Antiochum Grypum; ex Antiocho in Perside cæso Antiochum Cyzicenum dictum. Seleucum patris majorem, quòd post Patrem injussu suo regnare vellet, necavit; quo sublato Grypum Athenis, ubi tunc erat contra tyrannum Zebinam advocat in spem Regni paterni, sic ut ipse Regis nomen haberet, ipsa regnaret. Qui ut primùm armatus cum copiis Syriam intravit, milites à Zebina deficere coeperunt. Igitur prælio decernitur, victusque Alexander, atque è fuga retractus à Grypo interficitur. Dum ita mutuis præliis, cædibus, direptionibusque sese Reges Syriæ conficiant, res Judæorum magis auctæ fuerunt incrementis, cum Joannes totius Judææ proventibus securè frueretur. De quo rerum suarum felici statu Iudæi Ierosolymitani nomine

Hircanus templum Samariae evertit & Idumæos ad Legem Moysis compellit. c. 17. & 14.

Ierosolymitani scribunt Judæis Ægyptiis. 2. Mach. c. 1. & 2.

Antiochus VII. Grypus dictus.

cæterorum Iudæos, qui erant in Ægypto certiores faciendos esse putavere per prolixam epistolam, quam hoc tempore ad eos scripserunt: hortantes inter alia, ut & ipsi veluti fratres celebrent annua festa ignis, tempore Nehemiæ divinitus dati, purificationis Templi, scenopegiæ, & instaurationis divini cultus, quæ à Iuda Machabæo facta fuerat ante annos quadraginta mense Casleu: idque faciant secum in gratiarum actionem, quod divinitus à magnis periculis & calamitatibus liberati fuerint, tum tempore Iudæ & fratrum ejus, tum nuper tempore Hircani Antiocho in Perside extincto in fano Nanææ. Demum his verbis claudunt epistolam: *speramus, quod citò nostri (DEUS) miserebitur, & congregabit te sub cælo in locum sanctum*, sublato scilicet templo Heliopolitano, in Ierosolymitanum, solum juxta legem retentum.

Hircanus captam Samariam solo sequat.
Jof. I, 13. 6.
18.

Grypus recuperato Regno paterno externisque insidiis liberatus appetitur domesticis. Cleopatra Mater dominandi cupiditate furens post necatum Patrem Demetrium, & Fratrem Seleucum etiam ipsi mortem machinatur, ac fortè ab exercitatione quadam venienti, atque æstuanti specie humanitatis poculum veneniporrigit. At Grypus præcitis jam antè insidiis veluti pietate cum Matre certaret, bibere ipsam coëgit, atque sic pessimam foeminam demum è mundo expulit. Abhinc octo annis pacificè regnavit; neque tamen ausus est quidpiam movere contra Iudæos Syriam tot gravibus bellis magis attritam, quam ut Iudææ pacem turbare posset. Sed nec ab Ægypto quidquam Iudææ timendum erat, ubi defuncto Ptolemæo septimo successit Ptolemæus octavus natu major ipsius filius Lathurus dictus; qui ipse in Regno suo haud satis tutus erat, quod Mater ejus Cleopatra natu minorem filium Alexandrum regnare maluisset. Cyzicenus Grypo fratri pacatum Regnum deinceps quoque relicturus esse videbatur. At nunc collectis Cyzici copiis etiam ipse fratri bellum intulit. Primò quidem vicit Grypus, sed demum à Cyziceno victus est. Exin fratres alternante fortuna certantes plures annos simul, quamvis inviti regnarunt. Fratribus autem mutuo se bello atterentibus Iudæi sub Hircano magna pace opibusque fruebantur. Ac Joannes utroque contempto exercitum duxit ad Samariam vi occupandam infensus ei propter injurias colonis Iudæorum & locis illatas. Cùmque urbem
solâ,

fossa, duplicique muro per stadia octoginta cinxisset, obsidioni præfecit filios Antigonum & Aristobulum; qui ad eam famis necessitatem obsessos redegerunt, ut cibos homini insuetos usurparent, ac demum Cyziæni Victoris opem implorarent. Quo autem ab Hircani filiis profligato Samaria post integri anni obsidionem capta, solóque æquata est.

Interea uti in Syria inter fratres, ita in Ægypto inter Matrem & filium turbata res erant, Cleopatrá Lathurum Regem perpetuis odiis laceffente, ut denique Ægypto pulsus in Insulam Cyprum Regibus Ægypti hæctenus subjectam, sese recipere cogeretur, sceptrumque fratri Alexandro ad votum Matris relinquere, Judæis, qui in Ægypto erant, Cleopatrá tyrannidi faventibus. Jerosolymis verò Joannes Hircanus post gestum triginta & unum annos Pontificatum vivendi finem fecit. Primis quidem annis Pharisæis favit, sed quòd extraordinarias in Republica eorum opes ferre non posset, ad Sadducæorum sectam tranlit; ac leges Pharisæorum (novæ traditiones erant præter antiquas Mosaicæ) sustulit magnò ob id in suam familiam conflato Pharisæorum odio.

Hircanus moritur. Jos. l. 13. c. 18. & l. 1. de bello. c. 3.

Aristobulus, Rex & Pontifex Judæorum.

Ab A. 3899.

Reliquit Hircanus quinque filios, è quibus Aristobulus natus maximus ipsi successit; qui volens Principatum, ut scribit Josephus, in Regnum vertere, primus post Sedeciam in captivitatem Babylonicam abductum diadema sibi imposuit, Rexque appellari voluit. Antigonum fratrem amavit, & in societatem dominationis admissum futurum aliquando successorem designavit. Tres verò reliquos fratres in vinculis habuit. Ipsam quoque Matrem, quòd illam Hircanus rerum Dominam reliquisset, in carcerem conjecit, ac demum fame necavit.

Aristobulus Rex Matrem necat. c. 19.

Brevi tempore, quo regnavit, magnis, ut idem Josephus ait, patriam auxit beneficiis, magnamque partem Ituræ, cui bellum intulit, Judææ adjecit; majora sine dubio facturus, si minus uxori suæ Salome credidisset. hujus enim calumniis & artibus inductus est, ut post Matrem etiam Antigonum fratrem tantquam Regni æmulum interfici jufferit. Mox quidem fraternæ cæ-

Necat & Antigonum fratrem & moritur. c. 19.

Mm 3

dis